

Таким чином, оскільки наразі ведеться робота щодо розроблення та затвердження нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень нової редакції Закону, уповноважені особи матимуть можливість проходити тестування після затвердження порядку організації тестування уповноважених осіб та реалізації відповідної технічної можливості, але у будь-якому разі до 01.01.2022 року.

Очевидною є необхідність підготовки фахівців, по перше, до складання тестування, по-друге, до здійснення професійної діяльності.

Література:

1. Звіт про університетську освіту у сфері публічних закупівель у державах-членах ЄС. URL: http://eupublicprocurement.org.ua/wp-content/uploads/2016/07/REPORT-on_PP-Masters_UKR.pdf.

ТИПОВИЙ ЗМІСТОВНИЙ ПРОФІЛЬ РЕГІОНАЛЬНИХ ПРОГРАМ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Сопельник В.О.

*Науковий керівник: Шевченко І.Ю., д.е.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Оскільки підприємництво є драйвером соціально-економічного розвитку, то у регіонах зазвичай має місце практика розроблення регіональних програм розвитку підприємництва. Але часто подібні програми мають як структурні, так і змістовні недоліки.

Як зазначається у Звіті «Регіональні програми розвитку малого і середнього підприємництва: структура, пріоритети, фінансування» [1], серед складових, які найчастіше оминають розробники регіональних програм розвитку підприємництва, – перелік цільових проєктів і програм, спрямованих на виконання програми. У регіональних програмах розвитку підприємництва часто порушуються важливі програмні принципи, зокрема, концентрація ресурсів на вирішенні суспільно важливих проблем.

Має місце й певна односторонність у визначенні першочергових проблем і перепон розвитку підприємництва.

Рис. 1 містить типовий змістовний профіль регіональних програм розвитку підприємництва в Україні.

Рис. 1. Типовий змістовний профіль регіональних програм розвитку підприємництва в Україні [побудовано автором на підставі [1]]

З рис. 1 наглядно бачимо пріоритетність таких проблем розвитку підприємництва на регіональному рівні в Україні:

- проблеми доступу до кредитних та інших фінансових ресурсів;
- недосконалість державної підтримки розвитку підприємництва;
- низький рівень підготовленості підприємців та активності бізнес-спільноти;
- надмірна зарегульованість підприємницької діяльності.

Натомість, у регіональних програмах розвитку підприємництва в Україні практично не приділено уваги таким проблемам як:

- незахищеність інтересів національних товаровиробників, слабкі позиції на зовнішніх ринках;
- низький рівень забезпеченості об'єктами фізичної інфраструктури, людськими і матеріальними ресурсами;
- непривабливість малого і середнього підприємства.

Звичайно, виявлена однобокості типового профілю регіональних програм розвитку підприємництва однозначно свідчить про доцільність перегляду пріоритетності проблем і перепон розвитку підприємництва в регіонах України. Регіональна програма розвитку підприємництва має бути не лише індивідуальною, а й гармонійною.

При цьому принцип гармонійності має дотримуватися не лише при визначенні змістовного наповнення програмного документу, а й при урахуванні

інтересів усіх стейкхолдерів.

Мезорівень традиційно є проміжною ланкою між макрорівнем і мікрорівнем, відповідно, регіональна програма розвитку підприємництва має урахувати думку суб'єктів підприємництва у регіоні (мікрорівня) та бути максимально узгодженою з положеннями державної стратегії розвитку підприємництва (макрорівнем).

Зазначене потребує формування ефективного діалогу між суб'єктами підприємництва, органами місцевого самоврядування, органами виконавчої влади тощо. Забезпечення цього діалогу цілком можливе через залучення до розроблення регіональної програми розвитку підприємництва представників Агенцій регіонального розвитку. На сьогодні Агенції регіонального розвитку функціонують у кожному регіоні України. Ефективність Агенцій регіонального розвитку щодо участі у процесі стимулювання розвитку підприємництва в регіонах України наразі підтверджена Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України [2].

Література:

1. Регіональні програми розвитку малого і середнього підприємництва: структура, пріоритети, фінансування. К.: Центр громадської експертизи, Центр міжнародного приватного підприємництва, 2015. 24 с.

2. Підтримка малого і середнього підприємництва на регіональному рівні. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=ad30a624-bef3-484b-b76d-3f29b82f4cdc&title=PidtrimkaMalogoISerednogoPidprimnitstvaNaRegionalnomuRivni>

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ: ПОГЛЯД МОЛОДІ

Цема В.Є.

*Науковий керівник: Левченко Я.С., PhD, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Дистанційна освіта – це варіант заочної форми навчання, який передбачає використання освітніх технологій із найсучаснішими методиками навчання, технічними засобами зв'язку та передачі інформації.

При використанні дистанційного навчання можуть використовуватися різні методи донесення навчальної методичної інформації до учнів різних категорій (реферати та конспекти, інтерактивні лекції та семінари). Сьогодні вже змінилося декілька поколінь спеціальних технологій в галузі дистанційної освіти – починаючи від звичайних друкованих освітніх видань до сучасних комп'ютерних технологій: освітнє телебачення, аудіо та відеотрансляції, відеоконференції, E-Learning, різноманітні інтернет-трансляції, інтернет-конференції) [1].